

Dictum

- 1) Artikel 12, lid 3, van richtlijn 76/308/EEG van de Raad van 15 maart 1976 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit bepaalde bijdragen, rechten en belastingen, alsmede uit andere maatregelen, zoals gewijzigd bij richtlijn 2001/44/EG van de Raad van 15 juni 2001, moet aldus worden uitgelegd dat de rechterlijke instanties van de lidstaat waar de aangezochte autoriteit is gevestigd, in beginsel niet bevoegd zijn om na te gaan of de executoriale titel voor de invordering uitvoerbaar is. Wanneer voor een rechterlijke instantie van die lidstaat daarentegen de geldigheid of de regelmatigheid van de uitvoeringsmaatregelen, zoals de kennisgeving van de executoriale titel, wordt betwist, is die instantie bevoegd, overeenkomstig de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van die lidstaat te toetsen of die maatregelen regelmatig zijn getroffen.
- 2) In het kader van de wederzijdse bijstand die is ingevoerd bij richtlijn 76/308, zoals gewijzigd bij richtlijn 2001/44, moet de kennisgeving van een executoriale titel voor de invordering aan de geadresseerde hiervan worden gedaan in een officiële taal van de lidstaat waar de aangezochte autoriteit is gevestigd, om hem in staat te stellen, zijn rechten te doen gelden. Teneinde de inachtneming van dit recht te garanderen, dient de nationale rechter zijn nationale recht toe te passen en er daarbij voor te waken dat de volle werking van het gemeenschapsrecht wordt gewaarborgd.

(¹) PB C 209 van 15.8.2008.

**Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 28 januari 2010
(verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het
Hof van Cassatie — België) — Belgische Staat/Direct Parcel
Distribution Belgium NV**

(Zaak C-264/08) (¹)

**(Communautair douanewetboek — Douaneschuld — Bedrag
aan rechten — Artikelen 217 en 221 — Eigen middelen van
Gemeenschappen — Verordening (EG, Euratom)
nr. 1150/2000 — Artikel 6 — Vereiste van boeking van
bedrag aan rechten vóór mededeling ervan aan schuldenaar
— Begrip „wettelijk verschuldigd” bedrag)**

(2010/C 63/10)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hof van Cassatie

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Belgische Staat

Verwerende partij: Direct Parcel Distribution Belgium NV

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Hof van Cassatie van België — Uitlegging van de artikelen 217, lid 1, en 221, lid 1, van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (in de in 1992 geldende versie) (PB L 302, blz. 1) en van artikel 6 van verordening (EG, Euratom) nr. 1150/2000 van de Raad van 22 mei 2000 houdende toepassing van besluit 94/728/EG, Euratom betreffende het stelsel van eigen middelen van de Europese Gemeenschappen (PB L 130, blz. 1) — Navordering van rechten bij invoer of bij uitvoer — Bestaan of niet bestaan van vereiste van boeking van bedrag aan rechten vóór mededeling aan schuldenaar — Begrip „registratie in de boekhouding of op iedere andere drager die als zodanig dienstdoet” — Terugvordering van het onverschuldigde betaalde

Dictum

- 1) Artikel 221, lid 1, van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek moet aldus worden uitgelegd dat de daarin bedoelde „boeking” van het in te vorderen bedrag aan rechten gelijkstaat met de „boeking” van dit bedrag als omschreven in artikel 217, lid 1, van deze verordening.
- 2) De „boeking” in de zin van artikel 217, lid 1, van verordening nr. 2913/92 moet worden onderscheiden van de opnemings van de vastgestelde rechten in de boekhouding van de eigen middelen als bedoeld in artikel 6 van verordening (EG, Euratom) nr. 1150/2000 van de Raad van 22 mei 2000 houdende toepassing van besluit 94/728/EG, Euratom betreffende het stelsel van eigen middelen van de Europese Gemeenschappen. Aangezien artikel 217 van verordening nr. 2913/92 geen nadere voorschriften voor de „boeking” in de zin van deze bepaling en dus ook geen technische of vormelijke minimumvereisten vaststelt, moet deze boeking zodanig worden verricht dat de bevoegde douaneautoriteiten het exacte bedrag aan rechten bij invoer of bij uitvoer dat voortvloeit uit een douaneschuld, registreren in de boekhouding of op iedere andere drager die als zodanig dienstdoet. Daardoor moet met name worden verzekerd dat de boeking van de betrokken bedragen met zekerheid wordt vastgesteld, ook ten aanzien van de schuldenaar.
- 3) Artikel 221, lid 1, van verordening nr. 2913/92 moet aldus worden uitgelegd dat de douaneautoriteiten het te betalen bedrag aan rechten bij invoer of bij uitvoer enkel rechtsgeldig op een daartoe geëigende wijze aan de schuldenaar kunnen mededelen wanneer zij het bedrag van die rechten tevoren hebben geboekt. De lidstaten zijn niet verplicht, specifieke procedureregels vast te stellen betreffende de wijze waarop het bedrag van deze rechten aan de schuldenaar dient te worden meegedeeld, wanneer op deze mededeling interne procedureregels van algemene strekking kunnen worden toegepast die de schuldenaar passende informatie waarborgen en hem in staat stellen zijn rechten met kennis van zaken te verdedigen.

- 4) Het gemeenschapsrecht verzet zich er niet tegen dat de nationale rechter op basis van de verklaring van de douaneautoriteiten uitgaat van het vermoeden dat de „boekings” van het bedrag aan rechten bij invoer of bij uitvoer in de zin van artikel 217 van verordening nr. 2913/92 heeft plaatsgevonden voor de mededeling van dit bedrag aan de schuldenaar, voor zover het doeltreffendheids- en het gelijkwaardigheidsbeginsel in acht worden genomen.
- 5) Artikel 221, lid 1, van verordening nr. 2913/92 moet aldus worden uitgelegd dat de mededeling van het in te vorderen bedrag aan rechten moet zijn voorafgegaan door de boeking van dat bedrag door de douaneautoriteiten van de betrokken lidstaat en dat dit bedrag bij niet-boeking overeenkomstig artikel 217, lid 1, van verordening nr. 2913/92 niet kan worden ingevorderd door deze autoriteiten, die hetzelfde bedrag evenwel opnieuw kunnen mededelen met inachtneming van de in artikel 221, lid 1, van verordening nr. 2913/92 gestelde voorwaarden en de ten tijde van het ontstaan van de douaneschuld geldende verjaringsregels.
- 6) Hoewel het bedrag van de rechten bij invoer of de rechten bij uitvoer „wettelijk verschuldigd” blijft in de zin van artikel 236, lid 1, eerste alinea, van verordening nr. 2913/92, ook indien dit bedrag aan de schuldenaar is meegedeeld zonder voorafgaande boeking overeenkomstig artikel 221, lid 1, van deze verordening, neemt dit niet weg dat wanneer een dergelijke mededeling niet meer mogelijk is wegens het verstrijken van de in artikel 221, lid 3, van deze verordening gestelde termijn, deze schuldenaar in beginsel terugbetaling van dit bedrag moet kunnen verkrijgen van de lidstaat die het heeft geïnd.

(¹) PB C 247 van 27.9.2008.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 21 januari 2010 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Rechtbank van eerste aanleg te Bergen — België) — Société de Gestion Industrielle (SGI)/Belgische Staat

(Zaak C-311/08) (¹)

(Vrijheid van vestiging — Vrij verkeer van kapitaal — Directe belastingen — Wetgeving inzake inkomstenbelasting — Vaststelling van belastbare inkomsten van vennootschappen — Vennootschappen die zich in band van wederzijdse afhankelijkheid bevinden — Abnormaal of goedgeunstig voordeel dat ingezeten vennootschap toekent aan in andere lidstaat gevestigde vennootschap — Toevoeging van bedrag van dit voordeel aan eigen winst van ingezeten toekennende vennootschap — Evenwichtige verdeling van heffingsbevoegdheid tussen lidstaten — Bestrijding van belastingontwijking — Voorkoming van misbruiken — Evenredigheid)

(2010/C 63/11)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Rechtbank van eerste aanleg te Bergen

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Société de Gestion Industrielle (SGI)

Verwerende partij: Belgische Staat

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Rechtbank van eerste aanleg te Bergen (België) — Uitlegging van de artikelen 12 EG, 43 EG, 48 EG en 56 EG — Toelaatbaarheid van een nationale regeling volgens welke een abnormaal of goedgeunstig voordeel dat een ingezeten vennootschap heeft toegekend aan een niet-ingezeten vennootschap waarmee banden van wederzijdse afhankelijkheid bestaan, wordt belast bij de ingezeten vennootschap, terwijl datzelfde voordeel niet wordt belast wanneer het wordt toegekend aan een ingezeten vennootschap

Dictum

Artikel 43 EG, gelezen in samenhang met artikel 48 EG, moet aldus worden uitgelegd dat het zich in beginsel niet verzet tegen een regeling van een lidstaat als die aan de orde in het hoofdgeding, volgens welke een abnormaal of goedgeunstig voordeel wordt belast bij de ingezeten vennootschap wanneer dit voordeel is toegekend aan een in een andere lidstaat gevestigde vennootschap ten aanzien waarvan eerstgenoemde vennootschap zich rechtstreeks of indirect in een band van wederzijdse afhankelijkheid bevindt, terwijl een ingezeten vennootschap niet over een dergelijk voordeel kan worden belast ingeval dit voordeel is toegekend aan een andere ingezeten vennootschap ten aanzien waarvan deze vennootschap zich in een dergelijke band bevindt. Niettemin dient de verwijzende rechterlijke instantie te verifiëren of de regeling in het hoofdgeding niet verder gaat dan noodzakelijk is voor het bereiken van de door deze regeling nagestreefde doelstellingen, in hun geheel beschouwd.

(¹) PB C 260 van 11.10.2008.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 28 januari 2010 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Franse Republiek

(Zaak C-333/08) (¹)

(Niet-nakoming — Vrij verkeer van goederen — Artikelen 28 EG en 30 EG — Kwantitatieve invoerbeperking — Maatregel van gelijke werking — Stelsel van voorafgaande vergunning — Technische hulpstoffen en levensmiddelen bij bereiding waarvan dergelijke hulpstoffen zijn gebruikt uit andere lidstaten waar zij rechtmatig zijn vervaardigd en/of in de handel gebracht — Procedure waarmee ondernemers dergelijke stoffen op „positieve lijst” kunnen laten plaatsen — Clausule van wederzijdse erkenning — Nationale regeling die toestand van rechtsonzekerheid voor ondernemers schept)

(2010/C 63/12)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordiger: B. Stromsky, gemachtigde)